

Νόμος (των ισχυρών) και τάξη (των προνομιούχων)

της Κικής Σταματόγιαννη

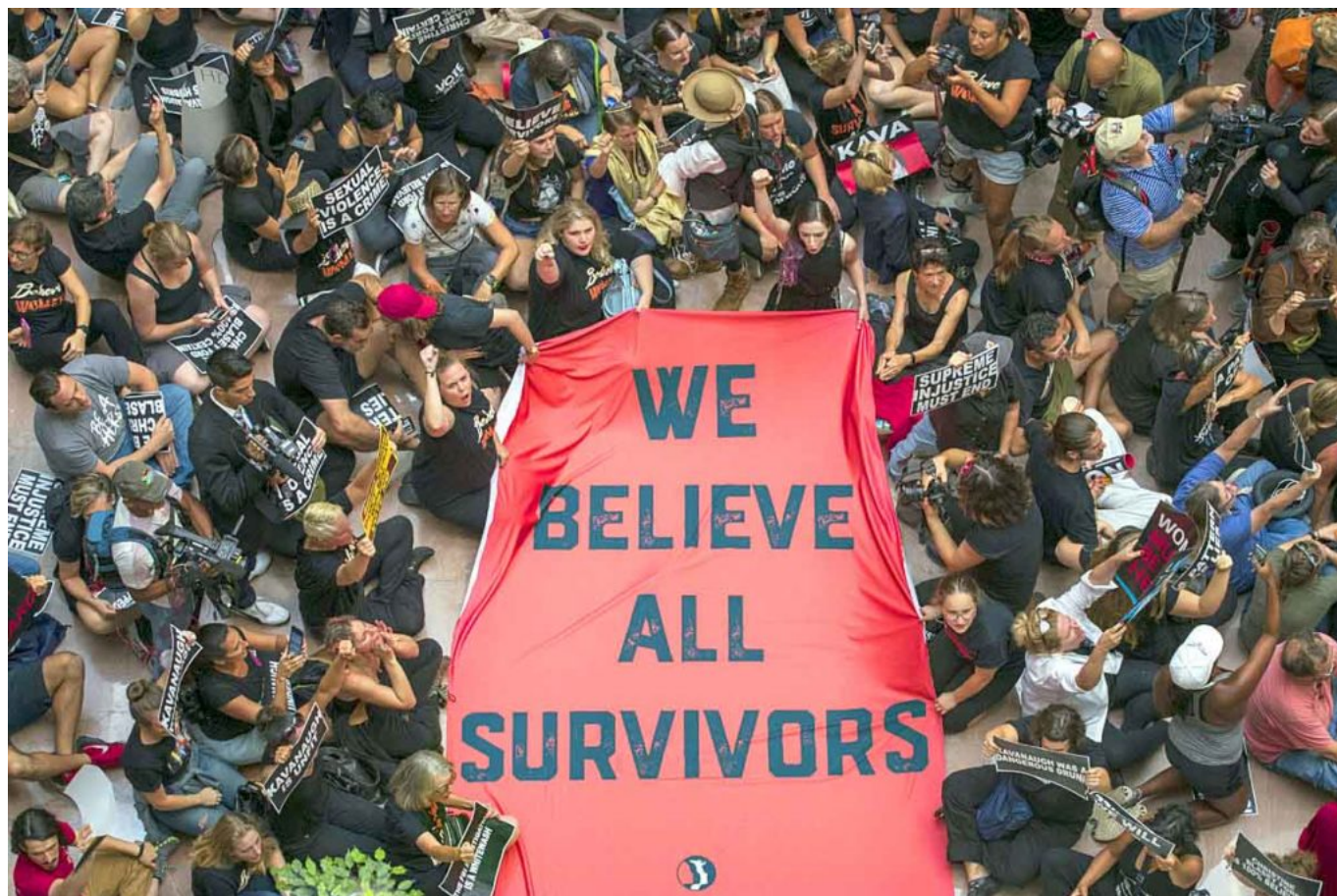
Ο διορισμός ενός δικαστή που δίχασε την αμερικάνικη κοινωνία

Όλα άρχισαν στις 9 Ιούλη, όταν ανακοινώθηκε ότι ο Μπρετ Κάβανο, εφέτης στο δικαστήριο της Κολούμπια, θα είναι υποψήφιος για τη θέση του ισόβιου δικαστή στο Ανώτατο Δικαστήριο των ΗΠΑ. Φανατικά πολέμιος των αμβλώσεων, εχθρικός σε μετανάστ(ρι)ες, κατηγορούμενος από τρεις γυναίκες για ανάρμοστη σεξουαλική συμπεριφορά. Η αμερικάνικη κοινωνία πήρε φωτιά.

Θυελλώδεις αντιπαραθέσεις μέσα κι έξω από τη Γερουσία, παρέμβαση και έρευνα από το FBI, ενθουσιώδη tweets του Τραμπ στήριξης στο πρόσωπο του δικαστή, δυναμικές πορείες γυναικών, κρατική καταστολή με εκατοντάδες συλλήψεις, τελική ψηφοφορία με ένα Κογκρέσο περικυκλωμένο από χιλιάδες διαδηλώτριες.

Οι ισορροπίες στην αμερικάνικη Γερουσία ήταν ιδιαίτερα εύθραυστες, με οριακή πλειοψηφία 51 ρεπουμπλικάνων έναντι 49 δημοκρατικών. Η υπόθεση Κάβανο τέντωσε την ισορροπία αυτή στα ακρότατα όριά της. Υπήρξαν μετριοπαθείς ρεπουμπλικάνοι με επιφυλάξεις και δεύτερες σκέψεις –όχι ασφαλώς για τη συντηρητική πολιτική ατζέντα του Κάβανο την οποία επικροτούν, αλλά όσον αφορά το ζήτημα των κατηγοριών περί σεξουαλικών επιθέσεων. **Ωστόσο, οι ενδιάμεσες εκλογές του Νοέμβρη είναι υπερβολικά κοντά. Δύσκολα θα διακινδύνευαν τη μη επανεκλογή τους. Και πράγματι δεν το έκαναν. Μοναδική εξαίρεση, η γερουσιάστρια από την Αλάσκα που τόλμησε να παραβεί την κομματική γραμμή προκαλώντας τη μήνι του Τραμπ. Η κομματική**

γραμμή έσπασε και στους δημοκρατικούς, οι οποίοι επίσης κατέγραψαν μία απώλεια. Η αμερικανική Γερουσία εν μέσω αποδοκιμασιών επικύρωσε τελικά τον διορισμό στις 6 Οκτώβρη με μια πλειοψηφία 50 έναντι 48, κωφεύοντας στις κινητοποιήσεις χιλιάδων διαδηλωτ(ρι)ών. «Δεν δίνεις σπέρτα στον εμπρηστή και δεν δίνεις την εξουσία σε έναν εξοργισμένο όχλο αριστερών», όπως εύγλωττα το συνόψισε και ο ίδιος ο Τραμπ.

Όλοι οι (σωστοί) άνθρωποι του Προέδρου

Ο Μπρετ Κάβανο, προσωπικό στοίχημα του ίδιου του Τραμπ, κάθε άλλο παρά τυχαία επιλογή ήταν. Είχε διαλέξει από την πρώτη στιγμή στρατόπεδο. Πλούσιος αστός ο ίδιος, σταθερά στο πλευρό πλουσίων και δυνατών, ένα από τα «λαμπερά αγόρια» του Γέιλ, πρώην νομικός σύμβουλος του Τζορτζ Μπους. Εχθρός των συνδικάτων, μισαλλόδοξος με τα ψίχουλα κοινωνικής πρόνοιας για τους φτωχούς, δήμιος της λειψής ιατροφαρμακευτικής περίθαλψης του Obamacare. Φανατικά καθολικός. Υπέρμαχος της οπλοκατοχής, όπως άλλωστε κάθε αμερικανός που σέβεται τις παραδοσιακές

αξίες της “Δεξιάς”. Διακηρυγμένος πολέμιος των αμβλώσεων. **Τι σημαίνει η επικύρωση από τη Γερουσία του διορισμού του στο Ανώτατο Δικαστήριο; Σημαίνει ότι θα συμμετέχει σε ένα 9μελές δικαστικό σώμα, εξοπλισμένο με τη δικαιοδοσία να αποφασίζει επί της ουσίας, τελεσίδικα και αμετάκλητα, για ζητήματα ανθρωπίνων δικαιωμάτων, μετανάστευσης, οπλοκατοχής, αμβλώσεων, ομόφυλων γάμων και εκλογικής διαδικασίας. Όλα δένουν αρμονικά.**

Ο Κάβανο -η ενσάρκωση της λευκής, αρσενικής υπεροχής- είναι η συμπύκνωση του πολιτικού προγράμματος της αμερικανικής Δεξιάς. Απογείωση του νεοφιλελευθερισμού, σκληρή καταστολή, περιστολή δικαιωμάτων μειονοτικών ομάδων, διάλυση του σχεδόν ανύπαρκτου κοινωνικού κράτους, κατακρήμνιση των “από κάτω” ακόμα πιο κάτω, επικράτηση ρατσιστικών λογικών και πρακτικών, θρίαμβος του σεξισμού, αστυνόμευση του γυναικείου σώματος, επιστροφή στις παλιές καλές θρησκευτικές αξίες. **Ο Μπρετ Κάβανο στηρίχθηκε ολόθερμα, απόλυτα και ανεπιφύλακτα από τον ίδιο τον αμερικανό πρόεδρο και τις αστικές ελίτ, ακριβώς γιατί αποτελεί την επιτομή της κοινωνικής και πολιτικής δυστοπίας, που απεργάζονται. Μιας ζωής αβίωτης για τους μη προνομιούχους:** για την εργατική τάξη και τους άνεργους, για τους μαύρους, τις ισπανόφωνες μετανάστριες, τους λοατκια+, τους φτωχούς, τους άρρωστους, τις ψυχικά ασθενείς, τους ηλικιωμένους, τις γυναίκες. Η επικύρωση του Κάβανο στη θέση ενός από τα πλέον συντηρητικά κρατικά όργανα, όπως το Ανώτατο Δικαστήριο, σημαίνει ότι η κοινωνική τάξη δεν θα διασαλευτεί. Επισφραγίζει τη μετατόπιση του σκηνικού σε όλο και δεξιότερες λογικές και πολιτικές πρακτικές.

«Εμείς σας πιστεύουμε»

Η Κριστίν Μπλέιζι Φορντ, θύμα του Κάβανο κι ενός ακόμα φίλου του στα 15 της χρόνια, ήταν η γυναίκα που ξετύλιξε το κουβάρι των αποκαλύψεων. Σε μια καθηλωτική μαρτυρία ενώπιον της Επιτροπής Δικαστικών Υποθέσεων της Γερουσίας και εκατομμυρίων αμερικανών τηλεθεατ(ρι)ών, ήταν αυτή που έδωσε φωνή σε όλα τα θύματα βιασμών και σεξουαλικών επιθέσεων που δεν μπορούσαν να παραβρεθούν σε εκείνη την αίθουσα και να πουν την ιστορία τους. **Ήταν μία, αλλά γνώριζε πως αντιπροσώπευε εκατομμύρια.** Μαζί μ' αυτήν ένωσαν τις φωνές τους η Ντέμπορα Ραμίρεζ, συμφοιτήτρια του Κάβανο στο Γέιλ και η Τζούλι Σουέτνικ, συμμαθήτρια του τελευταίου στο λύκειο και θύμα ομαδικού βιασμού, με έναν από τους δράστες τον Μπρετ Κάβανο.

Την ίδια ώρα που συνέβαιναν όλα αυτά στην Επιτροπή Δικαιοσύνης και στην Ολομέλεια της Γερουσίας, απέναντι στα ψευτοδάκρυα του Κάβανο on camera κατά τη διάρκεια της ακροαματικής διαδικασίας, **πολλές χιλιάδες γυναίκες έδιναν τον δικό τους**

αγώνα, με σημείο αιχμής: τη μη εκλογή του Κάβανο. Η μορφή που θα πάρει η αντίδραση αμέσως μετά τον οριστικό διορισμό είναι ακόμα άγνωστη. Η οργή τους εκφράστηκε με το μόνο μέσο που διέθεταν: βγήκαν στους δρόμους κατά χιλιάδες. Σε Ν. Υόρκη και Ουάσινγκτον κινητοποιήθηκαν χιλιάδες, ενώ συγκεντρώσεις και πορείες εκατοντάδων έγιναν σε Βοστόνη, Δυτ. Βιρτζίνια, Πόρτλαντ, Ουισκόνσιν, Μασαχουσέτη.

Οργάνωσαν συγκεντρώσεις εκατοντάδων σε πανεπιστήμια, μεταξύ των οποίων και το φημισμένο πανεπιστήμιο του Κέμπριτζ, καθηγητής στο οποίο υπήρξε ο Κάβανο. Στην καμπάνια συμμετείχαν φοιτητικοί σύλλογοι -από τη Δυτ. Βιρτζίνια μέχρι τη Ν. Υόρκη-, που οργάνωσαν πικετοφορίες σε κεντρικούς δρόμους μεγάλων πόλεων, συγκεντρώσεις και ανοιχτές συζητήσεις στα πανεπιστημιακά κάμπος. Αξίζει να σημειωθεί ότι η σεξουαλική βία έχει εξελιχθεί σε μάστιγα στα αμερικανικά σχολεία και πανεπιστήμια με τρομακτικά στατιστικά στοιχεία. Αυτός πιθανά ήταν κι ένας από τους λόγους για τους οποίους κινητοποιήθηκαν πολλές ενώσεις καθηγητών μέσης και ανώτερης εκπαίδευσης.

Πραγματοποίησαν πορείες προς το Ανώτατο Δικαστήριο, φώτισαν τις εισόδους δικαστικών μεγάρων με το σύνθημα **«Σταματήστε τον Κάβανο – Μην δίνετε εξουσία σε βιαστές»**, κρέμασαν πανό, έδωσαν συνεντεύξεις τύπου. Έκαναν παρεμβάσεις σε γραφεία γερουσιαστών σε αρκετές πολιτείες από το Μέιν μέχρι την Αλάσκα. Μπλόκαραν τις εισόδους σε ασανσέρ και αεροδρόμια. Απαίτησαν να ακουστούν. *«Πόσες μαρτυρίες θυμάτων σεξουαλικών επιθέσεων χρειάζεστε, για να πιστέψετε ότι αυτές οι γυναίκες ότι λένε την αλήθεια;»*. 18 ακτιβίστριες κατέλαβαν το γραφείο του γερουσιαστή στη Δ. Βιρτζίνια, που διαφοροποιήθηκε από την κομματική γραμμή των Δημοκρατικών υπερψηφίζοντας τον Κάβανο. Στη Βοστόνη οργάνωσαν συγκέντρωση εκατοντάδων σε ομιλία του τοπικού γερουσιαστή: «Remember November», ως μια ρυθμικά επαναλαμβανόμενη υπενθύμιση ότι στις επερχόμενες εκλογές θα καταψηφιστεί εάν αποδεχτεί την επιλογή Κάβανο. Από τις συνδιοργανώτριες συλλογικότητες ορίστηκε παναμερικανική αποχή από εργασία και μαθήματα.

Την επιλογή Κάβανο αποδοκίμασαν -εκφράζοντας με ανοιχτή επιστολή την αλληλεγγύη τους στις επιζήσασες (των σεξουαλικών επιθέσεων)- δεκάδες εργατικά σωματεία. Ενδεικτικά μόνο: η AFL-CIO (Συνομοσπονδία Εργαζομένων), η Ένωση Εργατών Μετάλλου, η Ένωση Εκπαιδευτικών του Σηάτλ, η παναμερικανική Ένωση Καθηγητών και Δασκάλων, το μεγαλύτερο Σωματείο Νοσηλευτριών στις ΗΠΑ, αντιρατσιστικές συλλογικότητες, ενώσεις μουσουλμάνων, εβραίων, λατίνων γυναικών, η Οργάνωση Μαύρων Εργαζόμενων Γυναικών, λοατκια+ συλλογικότητες, οι υπεύθυνες για τη διοργάνωση της εμβληματικής Πορείας Γυναικών στις 17 Γενάρη 2017 (ανάμεσα στις οποίες το Black Lives Matter), φεμινιστικές οργανώσεις για το δικαίωμα στην άμβλωση. Από την επαναστατική αριστερά, τις κινητοποιήσεις στήριξαν οι ISO, Socialist Alternative και οι Democratic Socialists of America (οπαδοί του Μπέρνι Σάντερς).

Το ποτάμι οργής απέναντι στην πολιτική Τραμπ προσπαθεί να βρει τρόπο να εκφραστεί. **Μέχρι στιγμής οι κινητοποιήσεις του αντισεξιστικού κινήματος προβάλλουν ως η πιο δυναμική απάντηση, καθώς συγκεντρώνουν στους κόλπους τους όχι λευκές, αστές συστημικές φεμινίστριες όπως συνέβαινε σε προηγούμενες δεκαετίες, αλλά φτωχές, εργαζόμενες, ισπανόφωνες, μαύρες, λεσβίες, μουσουλμάνες, εβραίες ή άθεες.** Είναι το διαθεματικό συμπεριληπτικό κίνημα που διεκδικεί δυναμικά τους δρόμους και προσπαθεί να αλλάξει τους όρους του πολιτικού παιχνιδιού, φέρνοντας πονοκέφαλο στον ένοικο του προεδρικού μεγάρου.

“Αν δεν ακούσεις τον πόνο μας, θα ακούσεις την οργή μας”

Το τεράστιο ρήγμα στις συνειδήσεις που έφερε η καμπάνια #MeToo, η συνειδητοποίηση ότι σχεδόν κάθε γυναίκα έχει γνωρίσει κάποια στιγμή στη ζωή της «έναν από τους πολλούς Κάβανο που κυκλοφορούν εκεί έξω», η δύναμη που άντλησαν μέσα από αυτήν εκατομμύρια γυναίκες, η ιστορική Πορεία του Γενάρη του 2017 αμέσως μετά την ανάληψη της προεδρίας από τον Τραμπ, ανασήκωσαν το πέπλο της βίας και της καταπίεσης στην αμερικανική κοινωνία.

Τη σκυτάλη πήρε το κίνημα που κωδικοποιήθηκε στο «**Kava-nore: Όχι στον Κάβανο**» ενάντια σε μια προεδρική επιλογή που τροφοδότησε τα μισογύνικα και σεξιστικά αντανάκλαστικά ενός συντηρητικού κομματιού της αμερικάνικης κοινωνίας. Κι αυτό, γιατί ήταν εκείνη η επιλογή που κατάφερε να συσπειρώσει στη δεξιά ατζέντα το βαθιά θρησκευόμενο και οπισθοδρομικό πληθυσμιακό τμήμα των μεσοδυτικών -και όχι μόνο- πολιτειών.

Το νέο διαθεματικό φεμινιστικό κίνημα και η επαναστατική αριστερά, παρά το μικρό της μέγεθος, συνειδητοποίησαν εγκαίρως ότι πρέπει να κάνουν δική τους τη μάχη αυτή. **Δεν τρέφουν ασφαλώς αυταπάτες για το δικαστικό σύστημα και την απονομή αστικής δικαιοσύνης. Ήξεραν από την πρώτη στιγμή ότι τα δικαιώματα κερδίζονται στους δρόμους και δεν απονέμονται από τα δικαστήρια. Ήξεραν, όμως, εξίσου καλά, ότι χαμένη μάχη είναι η μάχη που ποτέ δεν δόθηκε.** Δεν μπορούσαν να αφήσουν να περάσει αμαχητί ο κραυγαλέος και προκλητικός διορισμός ως ανώτατου δικαστή ενός ορκισμένου εχθρού της γυναικείας αυτοδιάθεσης. Η υποψηφιότητα Κάβανο και η λυσσώδης επιμονή σε αυτήν –παρά την τεράστια εναντίωση μεγάλου μέρους της κοινωνίας-δείχνει την ιεράρχηση που κάνει αυτή τη στιγμή η αμερικάνικη αστική τάξη: νομιμοποίηση της άσκησης ωμότατης βίας πάνω στα γυναικεία σώματα, αποδοχή της σεξιστικής ρητορείας, ευνοϊκή μεταχείριση των δραστών σεξουαλικών επιθέσεων, επιβολή περιορισμών στο δικαίωμα στην άμβλωση-μέχρι την πλήρη απαγόρευσή του. Η μισογύνικη ατζέντα είναι ένα στοίχημα για τους «από πάνω». Όχι μόνο αποκαλύπτει την κοινωνία που ευαγγελίζονται, αλλά αποτελεί και προπομπό για όλες τις επόμενες πολιτικές που σχεδιάζουν.

«Ξέρουμε ότι όσο υπάρχει καπιταλισμός, δεν μπορεί να νικήσει ο φεμινισμός. Ξέρουμε ότι οι γυναίκες θα είναι πραγματικά ελεύθερες, μόνο όταν όλοι οι άνθρωποι θα είναι ελεύθεροι. Δεν θα σταματήσουμε όμως, αν δεν σταματήσουμε τον Κάβανο. Ο αγώνας μόλις ξεκίνησε», δηλώνουν. Και η αποφασιστικότητα με την οποία το εκφράζουν –ακόμα και μετά την επικύρωση του διορισμού- δεν αφήνουν την παραμικρή αμφιβολία ότι το εννοούν.